

Mine Gjæringer ligge i de Endringsforslag, jeg gjentagende har stillet, og mine Ord kan han gjenfinde ikke blot fra det første Dieblif af, da vi begyndte paa Forfatningslivet, men ideligt og ideligt. Det ærede Medlem meente, at jeg havde udkaster en Tvedragtens Sæd ved at erklære, at jeg antog, at den almindelige Bærnepligt svævede i Fare. Det har jeg antaget, og det antager jeg. Jeg har sagt, og jeg gjentager det, at den almindelige Bærnepligt ikke kunde vinde Seir, saalænge Ligheden ikke var tilstede, ja, den vandt endog en temmelig tung Seir selv i Krigstider, og efterat Ligheden var anerkjendt som det politiske Grundlag, der skulde gjælde for Landet. Den er aldrig bleven fuldstændigt gennemført; thi Forfremmesloven har endnu aldrig anerkjendt den. Forfremmelsen er Lighedsprincippet i Staten som i Hæren, naar en Mand ifølge den berettiget kan svinge sig op igjennem alle Grader. Det er hver Gang fra Begyndelsen af, selv den allerførste Gang, der var en Rigsraads-samling tilstede, efter 1855, bragt paa Om-tale, at man skulde gjøre Forandring i den almindelige Bærnepligt, og blandt Andet en Forandring, som jeg skal nævne, og som vandt stort Bifald. Det var nemlig den, at Enhver for en vis bestemt Sum skulde kunne frigjøre sig for Bærnepligten, og at den Sum, som derved blev udbragt, skulde tilfalde Krigsvæsenet til derfor at hverve Underofficerer; dette har ligget for saa ofte. Jeg vil gaae endnu et Skridt videre og sige, at, dersom det ærede Medlem uden en ganske anden Overveielse af, hvad der i den Henseende er passeret, gaaer løs paa at tænke sig den almindelige Bærnepligt beskyttet ved, at Bytning, det være sig ved Hjælp af Penge eller ved en ligefrem Bytning, forbydes, kommer han til Undtagelsesystemet. Hvor man ikke kan bruge Alle, maa enten det Antal, som kan bruges, have Lov til at bytte — og, under hvilke Vilkaar, maa være deres egen Sag — eller ogsaa maa man fritage Nogle af Grunde, som ville være meget vanskelige at bestemme, og under disse Omstændigheder ophæves Ligheden. Jeg skal dog endnu tilføie Noget, for at det ærede Medlem kan see, at jeg ogsaa har meget praktiske Grunde, hvorfor jeg fraraader at vige

bort fra den politiske Lighed, og at gjøre dette Experiment, som han selv betragter som et endog meget farligt. Naar man ikke er holdt i Afsigt af Ligheden, vil man komme til at gjøre de samme standsmaessige Forffjelligheder med Hensyn til andre Love, s. Ex. med Hensyn til Beskatningen, som med Hensyn til den almindelige Bærnepligt; dette har man truet med igjennem Albeskatningen. En hvilken som helst Forbrugsbeskatning er en Begunstigelse af den rige og mere velhavende Borger paa den Fattiges Bekostning (Vilke: Brændevinsstatter ogsaa?). Brændevinsstatten ogsaa! Dersom det ærede Medlem mener, at det er at gaae de Fattige, at beskatte Brændevinet, for at de ikke skulde drikke det, ere vi inde paa et andet Gebeet, men jeg troer, at han vil indrømme, at den Fattige drikker mere Brændeviin end han, og altsaa betaler mere Skat af Brændeviin end han og vi Andre. Jeg for mit Vedkommende betaler ikke en Skilling i Skat af Brændeviin; thi jeg drikker det aldrig og har aldrig gjort det.

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at komme med saadanne Udtalelser, der ere af en vel personlig Charakter.

Ischærning: Det er egentlig ikke mig, der kommer directe ind derpaa, men jeg er nødsaget til at forsvare mig imod de Udtryk, der komme fra Medlemmer, som sidde bagved. — Jeg har nu søgt at bevise det ærede Medlem her ligeoverfor (Berg), at han har Urret, forsaavidt han sætter Foden paa mig, eller støtter sig til mig for at komme til at sige sit Ja, skjøndt han holder for, at Folket bliver moralsk krænklet ved, hvad der steer, skjøndt han efter sin egen Betragtningssmaaade meget hellere vilde beholde 5te Juni-Grundloven og forkaste dette Forslag; han antager det af mange sibeordnede Betragtninger. Naar han imidlertid blandt Andet nævner den Betragtning, at de to Forsatninger saa dog staae tilbage, idet han, efter som han har siddet i Rigsraadet og stemt der, maa antage det for lovligt, maa jeg kun erklære, at dette er en overordentlig individuel Betragtning, thi Rigsraadet bliver ikke lovligt derved, at det ærede Medlem har havt Sæde